

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/77/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518200948
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8518200948.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX C. XXX, XXX XX C., občan SR, právne zastúpený: JUDr. Marián Geleneky, advokát, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému: A.P. AUTO, s.r.o., Továrenská 1305/1, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 44 525 508, právne zastúpený: AZARIOVÁ & RUŽBAŠAN Law firm s.r.o., Kmeťova 26, 040 01 Košice, IČO: 47 237 406, o náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č.k. 8C/42/2018-192 zo dňa 07.10.2022, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a IV.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Súd zastavuje konanie v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 4 473,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4 473,50 eur od 2.7.2018 do zaplatenia.
II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 4 473,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 4 473,50 eur od 2.7.2018 do zaplatenia a sumu 50 eur, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
III. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.
IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 9.931,04 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo žalovanej sumy od 02.0.72018 do zaplatenia z dôvodu náhrady škody za ublíženie na zdraví. Podľa žaloby k ublíženiu žalobcu na zdraví došlo počas výkonu maliarskych prác v autodielni žalovaného, na realizácii ktorých sa so žalovaným dohodol otec žalobcu. Žalobca utrpel viaceré vážne popáleniny druhého a tretieho stupňa na viacerých oblastiach tela v dôsledku nečakaného výbuchu v priestoroch žalovaného. Žalobou uplatnená náhrada škody predstavovala bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia pričom bolestné predstavovalo 30 bodov, sťaženie spoločenského uplatnenia 490,50 bodu pri hodnote jedného bodu 19,80 eura. Žalobou boli uplatnené aj náklady spojené s vypracovaním lekárskeho posudku vo výške 100,- eur.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný mal žalobcom uvádzaný skutkový stav za nepravdivý, resp. polopravdivý, skreslený až vymyslený. Žalobca zanedbal, resp. nedodržel prevenčnú povinnosť, ku škode na zdraví došlo výlučným zavinením žalobcu.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalovaný na základe cenovej ponuky objednal u otca žalobcu, ktorý je živnostníkom, maliarske práce autodielne, a to na základe ústnej dohody.

Prípravné maliarske práce začal vykonávať otec žalobcu 13.02.2017, spolu so synmi, jedným z ktorých bol aj žalobca, ktorých požiadal o výpomoc vzhľadom na rozsah prác. Pri nástupe na prípravné a maliarske práce neboli priestory prevádzky autoservisu prázdne, nachádzali sa tam dve autá. Za účelom odmastenia stien bolo potrebné najprv aplikovať látku na odmastenie, ktorú poskytol žalovaný. Dňa 14.02.2017 pri odmasťovacích prácach došlo k explózii a následne k požiaru na tele žalobcu, ktorý utrpel popáleniny rôznych častí tela, najmenej tretieho stupňa. Bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo ohodnotené lekársnym posudkom MUDr. Holešovského z 05.06.2018.

Právne posudzujúc zistený skutkový stav mal súd prvej inštancie za to, že škoda bola žalobcovi spôsobená prevádzkovou činnosťou žalovaného, t.j. existenciou udalosti vyvolanej prevádzkovou činnosťou, za ktorú zodpovedá žalovaný, v danom prípade išlo o používanie otvoreného ohňa v autoservise. Podľa súdu prvej inštancie žalobcovi vznikla škoda aj vlastným konaním žalobcu, ktoré spočívalo v tom, že použil horľavú výbušnú látku na odmasťovanie stien počas prevádzky autoservisu. Bolo jeho povinnosťou a najmä zodpovednosťou otca žalobcu, ktorému žalobca vypomáhal, overiť si, či je možné látku na odmasťovanie, ktorú im ponúkol žalovaný, použiť na účel, na ktorý ju chceli použiť. Nebolo preukázané, že by bol zhotoviteľ viazaný pokynmi žalovaného, bol to zhotoviteľ, ktorý bol tiež povinný upozorniť objednávateľa na nevhodnú povahu vecí prevzatých od objednávateľa, alebo pokynov daných mu objednávateľom.

Súd prvej inštancie preto v zhode s názorom prijatým vo veci, o ktorej prebiehalo konanie pod sp.zn. 6C/16/2018, na základe tých istých skutkových okolností, určil mieru zodpovednosti žalobcu v rozsahu 50 %, vychádzajúc z toho, že žalovaný je povinný nahradiť mu iba 50 % vzniknutej škody. Konštatoval, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru o zodpovednosti žalovaného podľa § 420a Občianskeho zákonníka a zároveň o liberačnom dôvode, za ktorý zodpovedá žalobca, teda k záveru, že v danom prípade sa stretli dve skutočnosti, ktoré vo vzájomnom spojení spôsobili vznik škody na zdraví u žalobcu. Išlo o otvorený oheň v prevádzke žalovaného, zároveň o použitie nevhodnej odmasťovacej látky, ktorej vhodnosť si žalobca a jeho otec neoverili a používali ju napriek prevádzke autoservisu, teda napriek riziku, že pri tejto činnosti môže vzniknúť nejaká iskra alebo plameň. V danom prípade nebolo možné uzavrieť, že len jedna z nich bola výslovnou príčinou poškodenia zdravia žalobcu, pretože obe v danom prípade pôsobili vo vzájomnej súčinnosti, z pohľadu súdu rovnocenne. Vychádzajúc z bodového ohodnotenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia kvantifikoval súd prvej inštancie celkovo náhradu vo výške 8.946,72 eura, pri zodpovednosti žalovaného rozsahu 50 % bola by povinnosť žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 4.759,56 eura. Nakoľko žalobca po dispozícii so žalobným návrhom náhradu škody vyčíslil na 8.947,- eur priznal mu preto polovicu z takto uplatnenej sumy spolu s úrokom z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka – § 420 ods. 2, § 420a ods. 1, 2, 3, § 517 ods. 1, 2, § 121 ods. 3 a na ustanovenia Obchodného zákonníka – § 536 ods. 1, 2, § 537 ods. 1, 3, § 538.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu, ktorý bol takmer rovnaký, preto žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku, jeho výrokom II. a IV., podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného výklad právnych predpisov tak ako bol realizovaný súdom prvej inštancie je absurdný, neodzrkadľujúci reálny záväzkový vzťah, ktorý bol v danom prípade medzi žalovaným ako objednávateľom a zhotoviteľom na druhej strane, ktorý mal vykonávať dielo na svoje náklady a na svoje nebezpečenstvo. Podľa žalovaného objednávateľ nemôže byť zodpovedný za škodu na majetku alebo zdraví zhotoviteľa diel, ktorý má vykonávať dielo s odbornou starostlivosťou, a to bez ohľadu na to, či dielo vykonáva počas prevádzkovej činnosti objednávateľa alebo nie. Podľa žalobcu s poukazom na § 537 ods. 1 Obchodného zákonníka je zhotoviteľ tým, kto je plne zodpovedný za spôsob akým vykonáva svoje dielo. Ak sa zhotoviteľ sám rozhodne proti vôli objednávateľa vykonávať dielo za plnej prevádzky autoservisu, musí niesť za svoje vlastné konanie plnú zodpovednosť, t.j. aj zodpovednosť za škodu na zdraví, ktorá vznikla práve v dôsledku nezodpovedného vykonania diela zhotoviteľom. Žalovaný ako objednávateľ nemá odbornú znalosť týkajúcu sa maliarskych prác, práve naopak, je to zhotoviteľ, ktorý má byť odborne zdatný, t.j. spôsobilý určiť mieru nebezpečenstva vykonávania diela v konkrétnych podmienkach. Ak zhotoviteľ sám na základe vlastného uváženia rozhodne sa vykonávať dielo za plnej prevádzky v autoservise, t.j. na mieste s vysokým rizikom vzniku požiaru, nie je podľa žalovaného možné a spravodlivé v prípade vzniku škody na majetku alebo zdraví zhotoviteľa diela založiť čiastočnú zodpovednosť za prevádzkovú činnosť u objednávateľa diela. Žalobca si škodu na zdraví spôsobil výlučne sám svojím konaním, a to tým, že

vykonával maliarske práce počas prevádzky servisu, sám použil horľavú látku na odmasťovanie stien bez toho, aby sa presvedčil o akú látku ide a navyše nebol viazaný akýmikoľvek pokynmi zo strany žalovaného. Celú škodu si spôsobil sám. Žalobca spolu so svojim otcom ako odborne spôsobilé osoby nekonali s vyššou mierou zodpovednosti ak začali aplikovať horľavú látku v autoservise, pričom mali vedomosť o tom, že ide o horľavú látku, nakoľko bol tam nápis pozor horľavina. Znamená to, že takúto látku aplikovali v prostredí, ktoré je charakteristické vysokým rizikom vzniku požiaru. Žalovaný preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu zamietne a rozhodne o tom, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za zákonný a správny. Odvolanie žalovaného je nedôvodné. Námietky, ktoré žalovaný vzniesol v odvolaní boli vznesené už počas priebehu pojednávania a žalovaný ich iba zopakoval, s námietkami sa však súd prvej inštancie náležite v priebehu konania oboznámil a v rozsudku sa s nimi aj náležite vysporiadal. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem.

Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný, okrem rozsahu, aj dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený rozsudok preskúmať z iných dôvodov než z tých, ktoré boli explicitne do uplynutia odvolacej lehoty uvedené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 2.8.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovaného dôvodným nebolo.

5. Odvolacia argumentácia žalovaného, vychádzajúc z jej obsahu a zdôraznenia údajných pochybení súdu prvej inštancie, bola konštruovaná na tvrdení o nesprávnosti skutkových zistení a tvrdení o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Odvolací súd posúdil relevantnosť takto vymedzených tvrdení, prihliadajúc na to, že v odôvodnení jeho rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

6. Nesprávne skutkové zistenia sú také zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré v podstatnej časti nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Dochádza k tomu vtedy, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov alebo z vyjadrení strany nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli dôkazmi preukázané alebo vyšli najavo, opomenul. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

7. Právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje na zistený skutkový stav konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav, dochádza k tomu vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, ale ho nesprávne interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

8. Po oboznámení sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom a jeho právnym posúdením súdom prvej inštancie má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie rozhodnutím, ku ktorému dospel, vystihol podstatu prejednávaného sporu, racionálne vyhodnotil význam a dôsledky procesnej aktivity tej strany sporu, ktorú zaťažovalo bremeno tvrdenia a bremeno dôkazné a dospel tak k správne právnemu. Na správnom závere súdu prvej inštancie sa nič nezmenilo ani v priebehu odvolacieho konania. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia vo vzťahu k výrokom, ktoré boli predmetom odvolacieho prieskumu (§ 387 ods. 2 CSP, článok 17 Civilného sporového poriadku) a preto k odvolacím dôvodom žalovaného len na zdôraznenie správnosti rozhodnutia dodáva:

9. Prevádzkovou činnosťou v zmysle § 420a Občianskeho zákonníka nie je len prevádzka podniku, ale je ňou akákoľvek organizovaná činnosť, nemusí byť realizovaná len podnikateľským, ale aj nepodnikateľským spôsobom. Prevádzkovou činnosťou je škoda spôsobená tiež vtedy, keď je spôsobená v dôsledku pôsobenia fyzikálnych, chemických alebo iných vplyvov alebo vecou pri činnosti použitou. Za škodu takto spôsobenú zodpovedá ten, kto ju spôsobil, bez ohľadu na to, či poškodený bol alebo nie so škodcom v zmluvnom vzťahu. Ide o objektívnu zodpovednosť, u ktorej poškodený pri uplatňovaní nároku na odškodnenie nemusí dokazovať porušenie konkrétnej právnej povinnosti prevádzkovateľom, ale len to, že škoda bola vyvolaná pri prevádzkovej činnosti.

Aj keď ide o objektívnu zodpovednosť, ustanovením § 420a ods. 3 Občianskeho zákonníka sú sformulované dva liberačné dôvody, jedným z ktorých je aj to, že škoda bola spôsobená vlastným konaním poškodeného, ktoré sa taktiež posudzuje objektívne, bez ohľadu na zavinenie.

10. Zo záveru, ku ktorému dospel súd prvej inštancie jednoznačne vyplýva, že sa riadil predmetnými teoretickými východiskami a na prejednávanú vec ich správne aplikoval. Pokiaľ žalovaný v odvolaní argumentoval potrebou vymedzenia pojmu vykonať dielo na nebezpečenstvo zhotoviteľa vyplývajúceho z ustanovenia § 537 ods. 1 Obchodného zákonníka, má odvolací súd za to, že predmetná povinnosť našla odraz v liberačnom dôvode, pre ktorý bolo potrebné posúdiť zodpovednosť žalobcu za vzniknutú škodu v rozsahu 50 %. Argument o zodpovednosti žalovaného je súdom prvej inštancie objasnený v bode 38. rozsudku so zdôraznením toho, že zodpovednosť žalovaného bola daná prítomnou horiacou kartušou, v dôsledku ktorej vznikol požiar, následkom ktorého došlo k poškodeniu zdravia žalobcu.

11. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že nenachádza v rozhodnutí súdu prvej inštancie alebo v jeho postupe dôvody, ktoré by mali zodpovedať existencii odvolacích dôvodov, tak ako boli odvolaním vymedzené. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako rozsudok správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 v spojení s § 262 ods. 1, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).